

*"Și le-a spus lor această pildă, zicând: Unui om bogat i-a rodit din belșug țarina. Și el cugeta în sine, zicând: Ce voi face, că n-am unde să adun roadele mele? Și a zis: Aceasta voi face: Voi strica jitnițele mele și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo tot grâul și bunătățile mele. Și voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te. Iar Dumnezeu i-a zis: **Nebune! În această noapte vor cere de la tine sufletul tău. Și cele ce ai pregătit ale cui vor fi? Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori sieși și nu se îmbogățește în Dumnezeu.** „*

(Luca 12, 16-21)

Domnul Iisus Hristos ne-a spus că așa se va întâmpla cu oricine este împovărat de astfel de preocupări, cel care se îmbogățește mai mult în cele materiale decât în cele duhovnicești, care nu împarte surplusul pâinii sale oamenilor săraci, ci își construiește noi jitnite. Lor le vor fi adresate cuvintele Sfântului Ioan Botezătorul: *Iată, securea stă la rădăcina pomilor: tot pomul ce nu face roadă bună se taie și se aruncă în foc.*

Astfel va fi secerat oricine care, la fel ca și bogatul nebun, nu vrea să știe că în jurul lui traiesc mulți nevoiași, mulți oameni flămânzi, dar nu se gândește să ofere surplusul de pâine aceluia. Și acest bogat se gândea doar la sine. Gândea că va trăi mulți ani și se va desfata de averea lui. Dar Domnul i-a luat viața.

Să ne infricoșăm de acest exemplu, să ne infricoșăm de securea care ne poate seceră în orice moment, să ne gândim la ce înseamnă să te îmbogățești în Dumnezeu. Aceasta înseamnă ca treptat, de la o zi la alta, să te luminezi, să te curătești și să te sfintești.

Cine se îmbogățește în Dumnezeu? Se îmbogățește acela care devine mare prin munca, cu mîgală, care de la o zi la alta se leapădă de mândrie, de iubirea de sine, de aroganță, care devine treptat sărac cu duhul. Se îmbogătesc cei din ai caror ochi curg lacrimi – lacrimi pentru acea necurăție care îi inconjoară, pe care n-o pot suporta inimile lor, lacrimile unei dureri nemăsurate pentru suvoaiele de sange cu care popoarele crestine inrosesc fața pamantului. Se îmbogătesc cei care fara de lacrimi nu pot privi la Crucea lui Hristos. Și *fericiti, bogati în Dumnezeu devin acești oameni care plang cu aceste lacrimi sfinte. Sufletele lor intinate se spala și ei devin smeriti și buni, și fata de toti se poartă cu dragoste și cu blandete.* . Acestia devin flamanzi și insetati de dreptate, de dreptatea suprema a lui Dumnezeu. Nu pantecele lor flamanzeste, ci inima lor nesatiata flamanzeste de adevar, curatie, dreptate și bine.

Din: Sfântul Luca al Crimeei, Predici

Materia, așa cum o cunoaștem, are randuiala, calitățile, însușirile, măsura ei, zidită în timp și spațiu fiind. E marginită. Dar Dumnezeu a dat sufletului nostru însușiri negraite față de celelalte bunuri și daruri. De atâtea ori marturiseam așa cum ne-au învățat Părinții noștri, dintre care citam pe Patriarhul Calist: Toate fapturnile se misca. Dar fiecare într-un anumit fel, cu o anumită măsură, într-un hotar anumit. Numai mintea omului se misca fără de hotar. Numai ea cuprinde toată lumea asta marginită, tot universul. Cu mintea noastră ne înaltăm până la Dumnezeu. Și cum am fi avut noi minte și cu această mișcare, cautare a ei, dacă Dumnezeu n-ar fi sadit-o în noi, în Adam cel întâi zidit din țărana pamantului, în care a suflat suflare de viață – sufletul viu, și în sufletul viu să vorbească El, ca Suflet al sufletului nostru, pentru a ne înaltăm la dumnezeire. De aceea spune Patriarhul Calist: Nu e după vrednicia minții să se ocupe numai de cele marginite.

Nu natura, nu cele necuvantatoare ne dau noua cuvânt. Cuvântul e de la Dumnezeu-Cuvântul. Mintea, rațiunea e de la Dumnezeu-Rațiunea, Logosul. Căci la început era Cuvântul. Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul.

Iată deci ce ne spune Mântuitorul: Nebune, cum tu-ți hranesti sufletul care te înalta până la Dumnezeu numai cu mâncare și bautură? Ai de toate – toate ți le-a daruit. Dar "ale mele"? Ce-ai strans tu atunci în sufletul tău? Prin niste bunuri, adunate de pe o bucata de pamant (grâu, porumb s.a.), considerandu-le "ale mele" te institui în materialism. Dar dacă mangai cu ele pe cel lipsit, pe cel flamand, pe cel în nevoie, în strigatul după ele, atunci uiti de existența acestei pacoste a lumii – care a fost și este materialismul – în lumina și iubire divină. Devii altul, e un fel de transfigurare(...)

Fa-ne vrednici, Doamne, să Te cunoaștem, să Te vedem și să-i vedem pe toți, nu cazuți, ci ridicați și luminați. Așa simțim cu adevărat, că adevărat este că lumea se va mântui prin Tine. Și așa se pregătește cu adevărat un cer nou și un pamant nou.

Părintele Constantin Galeriu - www.crestinortodox.ro

La întrebarea: "Cele pe care le-ai strâns ale cui vor fi?", se poate răspunde în două feluri: ale altora, dacă le-am adunat pentru noi; ale noastre, dacă le-am împărțit cu alții!

Duminică 11 noiembrie 2012 a avut loc resfințirea picturii bisericii Mărțișor, oficiată de P. S. Varlaam Ploiesteanul.

Dumnezeu să binecuvinteze pe toți cei ce au făcut posibilă această zi de bucurie și de împlinire a parohiei noastre.

Postul Crăciunului este primul post din anul bisericesc și ultimul din anul civil. Acest post se încheie pe 24 decembrie.

Prin durată de 40 de zile, ne amintim de postul lui Moise de pe Muntele Sinai, când acesta aștepta să primească cuvintele lui Dumnezeu scrise pe lespezile de piatră ale Tablelor Legii. Astfel, creștinii postind 40 de zile, se învrednicesc să primească pe Cuvântul lui Dumnezeu intrupat și născut din Fecioara Maria.

Biserica a rânduit ca în fiecare sâmbătă și duminică cuprinse între 21 noiembrie (Intrarea Maicii Domnului în Biserică) și 20 decembrie (pomenirea Sfântului Ignatie Teoforul), să avem dezlegare la peste.

Astăzi înainte-însemnarea bunăvoinței lui Dumnezeu și propovăduirea mântuirii oamenilor, în Biserica lui Dumnezeu luminat Fecioara se arată și pe Hristos mai înainte Îl vestește. Acesteia și noi cu mare glas să-i cântăm: Bucură-te plinirea rânduielii Ziditorului.
(Troparul Intrării în Biserică a Maicii Domnului)

21 noiembrie – Intrarea în Biserică a Maicii Domnului. Astăzi Fecioara Maria a fost adusă la Ierusalim, în biserica Domnului să se roage, să vorbească cu Dumnezeu și cu îngerii, să se închinăm, să se facă biserică vie a Duhului Sfânt, să se pregătească pentru a naște pe pământ pe Iisus Hristos, Mântuitorul lumii.

Maica Domnului s-a născut prin rugăciune, a petrecut, de la 3 ani, 12 ani la templu numai în post, în rugăciune și în neîntinată feciorie. Ea și acum se roagă neîncetat în bisericile noastre, împreună cu toți sfinții, pentru noi, pentru mamele și copiii noștri, pentru toți cei ce cred în Dumnezeu și iubesc poruncile Lui. **Maica Domnului stă în genunchi înaintea Preasfintei Treimi** și se roaga împreună cu îngerii și cu Apostolii pentru pacea lumii, pentru iertarea păcatelor și mântuirea tuturor oamenilor.

Maica Domnului ne învață cum să ne rugăm, cu câtă evlavie trebuie să mergem la biserică și în ce chip să trăim pe pământ ca să dobândim Împărăția cerurilor. Să lăudăm deci pe Născătoarea de Dumnezeu și să rostim cu credință această scurtă rugăciune: *"Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Precuratei Maicii Tale, mântuiește-ne pe noi!"* Amin.
Părintele Ilie Cleopa

23 noiembrie Sf.Cuv. Antonie de la Schitul Iezerul (Cheia)-Vâlcea (†1719). A trăit în timpul domniei voievodului Matei Basarab și a domnitorului Constantin Brâncoveanu. Era de loc din satele subcarpatice ale județului Vâlcea. S-a tuns în monahism la Schitul Iezerul, unde s-a nevoit în anii tinereții. Apoi, sporind în rugăciune și smerenie, cu binecuvântarea egumenului, s-a retras la viață pustnicească în muntele Iezerul din apropiere, prin jurul anului 1690. Acolo se ostenea singur într-o mică peșteră de piatră, lăudând pe Dumnezeu ziua și noaptea și luptându-se neîncetat cu duhurile rele și cu neputințele firii. Neavând un lăcaș propriu de rugăciune, Cuviosul Antonie a luat binecuvântare și a săpat singur cu mâinile sale un mic paraclis în stâncă, lucrând trei ani de zile. Ziua lucra, iar noaptea priveghea și se ruga. Apoi episcopul Ilarion de la Râmnicu-Vâlcea l-a sfințit. În acest mic paraclis se ruga neîncetat Cuviosul Antonie. După 25 de ani de aspră nevoie și sihăstrie, Sfântul Antonie și-a dat sufletul în mâinile Domnului. A stat în sihăstrie 28 ani și a trăit în total 92 ani. Mutarea sa la Domnul a fost în 23 noiembrie 1719.

Programul săptămânii 18 noiembrie 2012 – 25 noiembrie 2012

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică 18 noiembrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina)
Duminică 18 noiembrie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză (Postul sau cunoașterea lui Dumnezeu prin înfrânare) – Pr.Dragoș Marineață
Luni 19 noiembrie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil - Pr.Dragoș Marineață
Mărti 20 noiembrie	17 - 19	- Vecernia Intrării în Biserică a Maicii Domnului
Miercuri 21 noiembrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Intrarea în Biserică a Maicii Domnului)
Vineri 23 noiembrie	9 - 11	- Sf.MASLU
Vineri 23 noiembrie	17 - 18	- Slujba Acatistului – Pr.Dragoș Marineață
Sâmbătă 24 noiembrie	8 - 12	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți
Sâmbătă 24 noiembrie	17 - 18	- Vecernia Duminicii a 30-a după Rusalii
Duminică 25 noiembrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Dregătorul bogat – Păzirea poruncilor)